

[Tove Niemann]

taget, gik vi imod og stillede en række ændringsforslag. Derfor må vi fra fremskridtspartiets side anbefale, at folketinget forbereder sig på en gennemgribende revision af hele bistandsloven.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Til den sidste taler, fru Tove Niemann, vil jeg sige, at CD et par gange har været fremme med netop ønsket om at få revideret bistandsloven i lyset af, at man har en lov, der hviler på et skønsprincip, men man har ikke så forfærdelig mange penge at gøre godt med. Det, vi egentlig gerne ville, var både at lave en maksimums- og en minimumsgrænse for, hvad der kan udbetales – i erkendelse af, at det her, det er ikke De Forenede Stater, det er Danmark. Derfor må man skulle have den samme ydelse, hvad enten man bor på Falster, eller man bor oppe på Grenen.

Vi behandler et meget sammensat lovforslag. Det drejer sig om kontanthjælp, om daginstitutioner, forsøgsordninger og ressourcebegrænsning. Er der noget, der har slået bunden ud af kommunernes budgetter, må vi indrømme, at det er kontanthjælpen. Det kan man se, hvis man ser på, hvordan det gik i 1981. Derfor er det rimeligt, at man sænker niveauet med hensyn til rene underholdsudgifter, ikke mindst set i lyset af de arbejdsmarkedslove, som vi vedtog i lørdags. Kontanthjælp skal ikke fremover være knyttet til de sociale pensioner, hvad angår beløb og regulering. De sociale pensioner lod vi jo dyrtidsregulere efter i lørdags. Sådan er det fremover.

Med hensyn til varighedsbegrænsning af den forbigående hjælp vil jeg sige til hr. Agerschou, at det drejer sig sandelig også om tilbud i kommunerne, for der skal jo ligge tilbud, når man begrænser. Det er begge dele. Det er én selv, der skal være aktiv, men det skal også være kommunen, som skal give tilbud til de mennesker. Der kommer i øvrigt nogle overgangsordninger, sådan at de, der, når loven træder i kraft, har været i gang med forbigående hjælp i nogle måneder, ikke kommer i klemme.

Reglerne om faste udgifters rimelighed skal strammes. Det er en af de ting, der bliver diskuteret meget rundt omkring på arbejdspladserne, når man taler om folk, der får hjælp fra det offentlige, og hvad de får

hjælp til. Jeg vil tro, vi i udvalget kan få afklaret via oplysninger fra kommunerne om typiske udgifter, man får betalt, hvad det drejer sig om. Det er nok lidt vanskeligt, men det må være det, som man i citations-tegn kalder for »luksus« i al almindelighed.

Jeg synes, det er rimeligt, at man ved ter- minsydelser også skal betale renterne tilbage, for dem fradrager man jo i skat.

Når vi kommer til daginstitutionerne, vil jeg især hæfte mig ved, at fripladsgrænserne hæves. At kommunernes adgang til at yde tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen bortfalder, skal ses i lyset af, at fripladsgrænserne hæves.

Jeg vil gerne sige, at netop dette spørgsmål om fripladsgrænserne og betaling på daginstitutionsområdet skal kædes sammen med det lovforslag, som ligger i udvalget, nemlig lovforslag nr. L 3 om børnetilskud, hvor der nok, tror jeg, er et ønske i udvalget om at få lagt flest muligt penge på vuggestuebørnene, hvor daginstitutionerne er dyrest.

For alle børn i daginstitutioner bliver forældreandelen 35 pct. Det har jeg heller ingen indvendinger imod. Det synes jeg er en rimelig ting. Men jeg er spændt på at se, hvilke forsøg med alternative pasningsordninger man vil etablere. Noget har man prøvet i kommunerne, men man er stødt på stor modstand. Det kan være, vi gennem nogle forhandlinger kan få lempet lidt på det, så der kan laves nogle ordninger, der både passer med forældrenes ønsker og også kan gå igennem over for fagforeningerne. Det skal vi jo have.

Der bliver også lavet forsøgsordninger med hensyn til forbigående hjælp. Jeg har aldrig været så forfærdelig begejstret for forsøgsordninger. Jeg ville gerne have, man fik nogle ensartede regler. Men lad os se, hvad det er for forsøgsordninger, og lad os sammen forsøge at udarbejde noget, som vi gerne vil se resultatet af inden for en rimelig tid. Det er især væsentligt, at vi får nogle tilbage-meldinger om det.

Man ønsker i øvrigt at begrænse ressourceforbruget i kommunerne. Det gør kommunerne også selv, så dér kan vi nok hente hjælp fra kommunerne. Det har allerede strømmet ind med forslag til, hvordan man kunne gøre det, og hvad der især virkede slemt.